

ind i Administrationen. Hele Finantslovens Behandling er jo egenlig ikke Andet end en Indblanding i Administrationen; det hele eller i alt Fald det halve Arbejde her i Thinget har tilbøds med Administrationen at gjøre. Hele denne Udskillelse mellem den administrerende og lovgivende Myndighed er jo ogsaa i Almindelighed slet ikke rigtig; den findes overalt i Verden, og man kommer ogsaa i Almindelighed mere og mere bort fra den gamle Udskillelse. Men navnlig naar jeg ser tilbage paa, hvad jeg kjender, da tror jeg, man maa skjelne mellem to Klasser af Virksomhed og ogsaa af Indgreb paa Administrationens Omraade. Det største og omfangsrigeſte og mest trættende Arbejde i Finantsudvalget tror jeg ganske vist for en væſentlig Del ſtylbes den hele store Maſſe ſmaa Spørgsmaal, der komme igjen Aar for Aar; det er aabenbart Gjenemgaaelsen af dem i Udvalget, der tager en umaadelig lang Tid, og jeg tror i Virkeligheden, at der udrettes meget Tidet derved. (Modſigelse.) Det har i det Mindſte i de 6 Aar, hvori jeg, ſaa vidt jeg mindes, har havt Sæde i Udvalget, ikke været de ganske enkelte Spørgsmaal, hvis Behandling have medtaget den overveieende Del af Tiden; det er ikke Theatret eller den Slags Sager, der have været Gjenstand for Forhandling i de 101 Møder, eller hvormange, der have været holdte; jeg er ogsaa tværtimod villig til at indrømme, at der har været endog mange Punkter, hvor Finantsudvalget har taget Initiativet til Et eller Andet, der senere er udgaaet fra Administrationen, og hvor dets Virksomhed har viist sig meget heldig; men dette uendelige Reviſionsarbejde, vi foretage gennem vore Finantslove, og ſom, ſaa vidt mig bekendt, ikke foretages i nogen anden lovgivende Forſamling, er, mine Dine Skyld i den overordentlige Langſomhed, hvormed Sagen fremmes. Jeg har, ſom jeg før tillod mig at antyde, og ſom jeg oftere har udtalt, den Overbeviſning, at, naar man ret vilde have enkelte Ting omhyggelig underſøgt, ſaa var det en langt bedre Bei at gaa, at nedſætte enkelte ſærlige Udvalg over de ſpecielle Sager ſtrag, naar Finantsloven kom frem, fremfor at lade et almindeligt Udvalg behandle dem alle.

Formanden: Med Henſyn til den Bemærkning, at der i Aar er holdt forholdsvis ſaa Møder, tror jeg, at burde gjentagde i det ærede Medlems Erindring, at vi idag have det 106te Møde, og at vi, ſaa vidt jeg ved et kort Overblik kan ſe, have havt 132 Dage, hvori der kunde holdes Møde.

Bille: Den ærede Rigsdagsmand for Møen (Boſſen) talte, ſom om man i en tidligere Sæſion havde bebrejdet Finantsudvalget, at det havde anvendt for ſtor Hurtighed i dets Arbejder; det er ikke mig bekendt, at nogen ſaadan Bebrejdelse er fremkommen. Jeg erindrer, at, da Finantsloven iſſor kom ind her i Thinget, blev dens Behandling meget stærkt forceret, — hvilket jo iøvrigt ogsaa har været Tilfældet i de ſidſte to Dage, thi 4 Møder af den Længde og Beſtaffenhed, ſom vi nu have havt i Løbet af 2 Dage, er en Overanstrengelse af Alles Kræfter, — men det er mig ikke bekendt, at man tidligere har bebrejdet Finantsudvalget, at det er gaaet for hurtigt frem med ſine Arbejder. Den ærede Rigsdagsmands Yttring herom maa abſolut bero paa en Feiltagelse. Derimod er det viſnok meget rigtigt, naar det blev nævnt, at Finantsudvalgets Arbejder lægge ſaa stærkt Beſlag paa en Del Medlemmers Tid, at diſſe, naar de iøvrigt ſkulle arbejde i andre Udvalg, maa kræve noget længere Friſt mellem Finantsudvalgets Møder, end de ellers vilde gjøre. Den ærede ſidſte Læser har alt henpeget paa det uheldige Forhold, at enkelte af vore Medlemmer ſidde i ſaamange Udvalg. Det er ikke uſandsynligt, at der kunde ſte en betydelig Forandring til det Bedre i Udvalgets Arbejder, derſom Thinget kunde reſolvere ſig til i ſin Praxis at følge, hvad andre lovgivende Forſamlinger ligefrem have faſſat i deres Forfatning eller Forretningsorden, nemlig at et Medlem ikke kan deltage i flere end eet eller i alt Fald nogle enkelte Udvalg. Dette er Tilfældet i Sverrig; der vælges beſtemte Udvalg ved Sæſionens Begyndelse, et ſtatsutskott og et conſtitutionsutskott og ſaaledes flere, til hvem Sager af beſlægtet Natur henviſes, og det ſamme Medlem kan kun tilhøre eet Udvalg, ialt Fald kun eet af diſſe ſtaaende ſatte Udvalg. Derved fremmes Arbejdet aabenbart meget betydeligt, thi det er en af de Hovedulpenier, der altid møder os i Udvalgene, at det næſte Møde ſaa godt ſom aldrig kan ſaſſettes, inden man ſtilles ad, fordi i de nærmefte Dage andre Udvalg, til hvilke Medlemmer i Udvalget ligeledes høre, ſkulle holde Møde, og den Tid, ſom derved gaar tabt, er overordentlig ſtor. Det forekommer mig imidlertid, at de Bemærkninger, der ere gjorte gjældende baade fra Fler-tallets og Mindretallets Side i Finantsudvalget før at hævde, at der ikke gaar for lang Tid med til Udvalgets Arbejder, ikke i Virkeligheden kunne ſiges at ramme Sømmet paa Hovedet. Det er